

Σάμ. Ἀγόρασα ἓνα μ'λάρ' γουμαριά'κον νὰ κάνουμι τ'ς δ'λειές μας Εὐβ. (Ἀκρ.) Ἀλογο γουμαριάτικο Π. Γενναδ., ἐνθ' ἄν. 2) Ἀμοιβή διὰ τὴν μεταφορὰν φορτίου Λεξ. Βάιγ. Ἡ σημ. καὶ εἰς Σομ.

γομάρισμα τό, ἐνιαχ. γουμάρισμα Πελοπ. (Κάμπος Λακων.) γουμαριάσμαν Πόντ. (Τραπ.) γουμαρίασμαν Πόντ. (Σταυρ.) γουμάζασμα Τσακων. (Μέλαν.) γουμάρισμα Ἀντίπαζ. Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παζ. ὁμάρισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γομαριάζω.

1) Ἡ τακτοποίησις φορτίου πρὸς φόρτωσιν καὶ μεταφορὰν ἐνθ' ἄν.: *Εἶδα ὁμάρισμα βοῦ τῶ δόκαμες τῶ γλάδιῳ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *Τοῦ ὁμαριασμάτου 'ναι. Τά 'χεις κακοῦμα-ριασμένα καὶ γι' αὐτὸ δὲ βορεῖς νὰ τὰ σηκώσης αὐτόθ.* *Τοῖ γουμάζασμα 'ν' ἔγκειν;* (τί γουμάρισμα εἶναι αὐτό;) Τσακων. (Μέλαν.) *Τὰ κάβα εἶναι θέντα γουμάζασμα* (τὰ ξύλα θέλουν γουμάρισμα, πρέπει νὰ τακτοποιηθοῦν πρὸς φόρτωσιν) αὐτόθ. 2) *Τὸ παραλύτως κατάκεισθαι* Παζ. Συνών. *κοιτασμάρα, κοιτασμός, σβερω-μάρα.*

γομαριαστής ὁ, ἐνιαχ. ὁμαριαστής Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. ὁμαριάστρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γομαριάζω.

1) Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος γομαριάζει, ἢ συνενώνει κλά-δους εἰς δεμάτια, εἰς γομάρια, ἐνθ' ἄν.: *Καλὸς ὁμα-ριαστής εἶσαι σύ· ξέρεις καὶ ὁμαριάσεις ὠραία* Νάξ. (Ἀπύ-ρανθ.) 2) *Τὸ θηλ., ὁμαριάστρα, τὸ μέρος ὅπου συσκευάζον-ται τὰ ξύλα ἢ οἱ κλάδοι εἰς δεμάτια, γομάρια* Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἐπὶ γὰρ δὲ εἶναι μιὰ ὁμαριάστρα καὶ θὰ κά-μω καὶ ὦ τὸ ὁμάρι μου.*

γομαριάτικο τό, Κρήτ. κ.ά.

Τὸ Βυζαντ. γομαριατικόν.

Ἡ ἀμοιβή ἢ ὁποῖα δίδεται μὲ βάσιν τὸ γομάρι, τὸ φορ-τίον ἐνθ' ἄν.: *Γουμαριάτικα πλέρωσα καὶ μοῦ ἄλωνίζον τὰ σπαρτά μου Κρήτ.*

γομαρίζω Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. κ.ά. γ'μαρίζον Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) γιομαρίζω Ἐρεικ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Κάβ. Σπαρτερ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γομάρι.

1) *Γομαριάζω Α1*, τὸ ὅπ. βλ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Ἀργυ-ρᾶδ. Κάβ. Σπαρτερ. κ.ά.): *Πιάνουμ' καὶ τὰ ξύλα μας καὶ τὰ γιομαρίζουμ' ὁμορφα ὁμορφα καὶ τὰ δένουμε μὲ τὰ λυγέρια* (= κλάδους λυγαριᾶς) Ἀργυρᾶδ. 2) *Φορτώνω ἐπὶ ζῶου Λεξ. Μπριγκ.* 3) *Γομαριάζω 4*, τὸ ὅπ. βλ. Στε-ρελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) — *Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. κ.ά.: Τοῦ γ'μάρ'σι 'λότιλα αὐτὸς Αἰτωλ. Συνών. παρὰ γαῖδο υ-ρ ί ζ ω.* 4) *Ὑβρίζω κατὰ τρόπον βάνυσον Στερελλ. (Αἰτωλ.): Δὲ δέχουμι νὰ μὴ γ'μαρίζ' μέρα νύχτα.*

γομαρικὸς ἐπίθ. Κρήτ. (Ἀβδοῦ Ἀγιος Γεώργ. Ἀρχάν. Μονοφάτσ. Νεάπ. κ.ά.) — *Λεξ. Μπριγκ. Οὐδ. γουμαρ'κὸ* Ἡπ. (Πλατανούσ. Πράμαντ. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Κολάκ. Μύτικ. Σιβίστ.) γο-μάρικος Λεξ. Βλαστ. 335.

Ἐκ τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

1) Ὁ ἱκανός, ὁ κατάλληλος νὰ φέρῃ φορτίον Λεξ. Μπριγκ.

Βλαστ., ἐνθ' ἄν.: *Γουμαρικό ζωο Λεξ.* Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ εἰς Βλάχ. 2) *Τὸ οὐδ, ὡς οὖς, τὸ ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου φορτίον Κρήτ. (Ἀβδοῦ Ἀγιος Γεώργ. Ἀρχάν. Μονοφάτσ. Νεάπ. κ.ά.): Πολλὰ λίγο εἶναι τὸ γουμαρικό σου Ἀρχάν. Βαρὺ—ἀλαφρὸ γουμαρικό Κρήτ. β) Ὁ ὄνος Μακεδ. (Βόιον κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Κολάκ. Μύτικ. Σιβίστ.): *Βρὲ κέρατον, γουμαρ'κὸ τοῦ κिरατᾶ!* (ὕβρις) Βόιον 3) *Με-των., χονδροκαμωμένος καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος Ἡπ. (Πλατανούσ. Πράμαντ. κ.ά.)**

γομαρίλα ἡ, Μακεδ. (Πεντάπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίλα.

1) *Μυρωδιὰ γομαριόυ.* Συνών. *γαῖδο υρ ί λ α.*

2) *Μεταφ., ἀπρεπὴς συμπεριφορὰ. Συνών. βλ. εἰς λ. γομαριὰ 3.*

γομαριλίκι τό, ἐνιαχ. γουμαρ'λίκι Ἡπ. γουμαρ'λίξ' Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λίκι.

Ἡ οἶονεῖ ὡς τοῦ ὄνου, ἢ ὄνειος διαγωγὴ, ἢ ἀγροῖκος, βάνυσος ἐνθ' ἄν.: *Μόνο γιὰ γουμαριλίκια εἶναι Ἡπ. Συνών. εἰς λ. γομαριὰ 3.*

γομαρίνα ἡ, Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίνα.

Ἡ θήλεια ὄνος: Παροιμ. *Ἡ ἀλαφίνα βρέθ'κι γουμαρίνα* (ἐπὶ διαψευδομένων ἐλπίδων).

γομαρινὸς ἐπίθ. Ἡπ. γουμαρ'νὸς Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Ἴων. (Κρήν.) γουμαρινὸς Θεσσ. (Ἀγ.) γουμαρ'νὸς Ἡπ. (Νεγᾶδ.) Θεσσ. (Καρυὰ Κρυόβρ. Πήλ. Σκήτ. Σουκαμν. Τρίκερ. Τσαγ-καρ.) Μακεδ. (Βέρ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Ἐ-ράτυρ. κ.ά.) γ'μαρινὸς Στερελλ. (Φθιώτ.) Θηλ. γουμαρ'νιά Θεσσ. (Καρυὰ Κρυόβρ. Σκήτ. Σουκαμν. κ.ά.) Μακεδ. (Μο-σχοπόταμ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ινός.

Ὁ ἀνήκων εἰς ὄνον ἢ ὁμοιάζων ἢ προερχόμενος ἐξ ὄνου ἐνθ' ἄν.: *Γουμαρ'νὸ γάλα Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Γουμαρ'νὸ κιφᾶλ' Θεσσ. (Τρίκερ.) Γουμαρ'νὴ ὑπουμουνη Μακεδ. (Ἐράτυρ.) Γουμαρ'νὴ δ'λειὰ (σκληρὴ ἐργασία) Μακεδ. (Γήλοφ.) 2) Με-ταφ., ὁ ὑπερμεγέθης Θεσσ. (Ἀγ. Τσαγκαρ. Σκήτ.) Μακεδ.: *Γουμαρ'νὴ δαμασκηγιὰ* (ἡ παράγουσα γουμαρινά, ἥτοι μεγάλα δαμάσκηνα) Μακεδ. *Γουμαρ'νὰ κिरάσια* (εἶδος μεγάλων κε-ρασιῶν) (Τσαγκαρ.) || Παροιμ. *Γουμαρ'νὸς τουρβάς κὶ τρα-γιδὸ σζ'νὶ* (ἐπὶ τῶν ἀσυμβιβάστων) Θεσσ. (Ἀγ.) *Γουμα-ρ'νὸς ντουρβάς κὶ 'ς τ' μέσ' τρέπιους* (συνών. μὲ τὴν προη-γουμ.) Θεσσ. (Ἀγ. Σκήτ.) *Γ'μαρ'νὸς τουρβάς κὶ φ'λυρήδου σζ'νὶ* (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Θεσσ. *Γουμαρινὰ μούτρα ἀφεντικὴ ζωὴ* (ἐπὶ τῶν ἀποβλεπόντων εἰς προσωπικὴν εὐτυ-χίαν, ἀδιαφορούντων δὲ διὰ τὰς ἠθικὰς ἀταξίας) Ἡπ. *Γου-μαρ'νὸ πρόσσουπον χαριτουμέν' ζουή* (συνών. μὲ τὴν προη-γουμ.) Μακεδ. (Βέρ.) Συνών. *Γαῖδο υρ ι νὰ μοῦ τ ρ α ἀ φ ε ν τ ι κ ἡ ζ ω ῆ.* || Ἄσμ.*

Ἐνας ἱνιός, ἱνιούτσικος τῆς κονράσιᾶς ἢ ἄντρας, πῶχει τὴ γούνα γουμαρ'νὴ κὶ τραγίνα μανίκια Θεσσ. (Κρυόβρ.) Συνών. *γαῖδο υρ ἐνίος, γαῖδο υ-ρ ῆ σ ι ο ς, γαῖδο υρ ι ν ὸ ς, γαῖδο υρ ῖ τ ι κ ο ς, γαῖδο υρ ῖ τ σ ι ν ο ς.*

γομάρισμα τό, ἐνιαχ. γ'μάρ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γομαριίζω.

